

26 svar via e-post eller telefon, dvs hög svarsfrekvens,

Medlemmar: Antal medlemmar varierar från 31 till c. 450. De flesta lokalförbund har ett medlemsantal som ligger mellan c. 90 – 125. Till det kommer ev. familjemedlemmar (eftersom det finns olika traditioner kan det variera mellan förbunden)

Medlemsutvecklingen, åldersfördelningen: De flesta lokalförbund rapporterar ett vikande medlemsantal och en relativt hög medelålder. Man kan sammanfatta det som att våra medlemmar till övervägande grad består av kulturellt intresserade människor i pensionsåldern. I några fall rapporteras dock att medlemsantalet är ganska stabilt, dvs att antal avgångna och nyttillträdda jämnar ut varandra. I ett fall rapporteras glädjande nog ett svagt ökande antal.

På flera håll har man diskuterat möjligheten att övergå till kallelse per e-post. Problemet anses vara att många medlemmar saknar datorvana, vilket i något fall lett till att vissa medlemmar valt att avgå. Kallelser sänds för det mesta i pappersform, ibland kombinerat e-post och pappersform, där medlemmarna får välja vad de föredrar. I de fall då anmälan till sammankomsterna erfordras, sker det på olika sätt, per telefon och via E-post. I många fall verkar det inte man inte kräva någon förhandsanmälan till sammankomsterna.

Nya värvningsmetoder: Vad gäller rekrytering har inget lokalförbund någon revolutionerande strategi. Alla betonar vikten av att ha och utnyttja många kontaktytor. En god lokal förankring tas också upp som positivt och man betonar samt vikten av att hitta dragande namn på föreläsarna, dvs personer som kan locka fler än de trogna mötesdeltagarna. Försök görs även med PR på t.ex. Bok- och Biblioteksmässan. Försök att engagera t.ex. gymnasielever, studenter och lärare har get mindre gott resultat.

Det viktigaste rekryteringssättet är mun-mot-mun-metoden: att medlemmarna tar med sig vänner och bekanta, att fånga upp strödeltagare på sammankomsterna, att prata ”gott” om Svenska Humanistiska Förbundet, lämna en broschyr och presentera dess innehåll och berätta om årsboken; berätta vad lokalföreningen sysslar med; bjuda in tänkbara medlemmar till ett föredrag; framhålla den trevliga samvaron vid måltiden efter föredraget; berätta om ev. vårutflykt.

Sammankomsterna: Antal föredrag/år som lokalförbunden anordnar varierar mellan 4 och 8 per år, men det verkar vara vanligast med 4-6 per år. Flera lokalförbund har också en vårutflykt, vilket genomgående är uppskattat. Något förbund rapporterar även visningar och studiebesök. Även musikinslag förekommer.

Ämnen: Vad gäller ämnen satsar man generellt på bredd. Tematiska föreläsningsserier är mindre vanliga, men de förekommer. Några exempel är teman med lokal anknytning, t.ex. Östergötland, andra är 1700-talet och demokrati. Men som någon påpekar kan ett terminsprogram presenteras på ett sätt som visar på beröringspunkter mellan föredragen under en termin: det kan finnas någon typ av tematik som knyter samman innehållet – en minsta gemensam nämnare.

Man har även andra typer av program än föredrag. Vårutflykterna har nämnts, och det förekommer även musikinslag, eller mer lokalanknuten verksamhet, t.ex. om lokal stadsplanering (då i samarbete med andra, se vidare nedan)

Annonsering: De flesta lokalförbund annonserar sammankomsterna i lokalpressen, ofta på olika gratisidor, samt på olika sätt på nätet. Något/några förbund har konto på Facebook och har goda erfarenheter av det. I flera fall har omtalar man vikten av god kontakt med lokalpressen. Reportage, referat och bilder i lokalpressen från förbundets verksamhet och arrangemang väcker intresse (N.B. bra om någon styrelseledamots namn finns med så att intresserade har någon att ta kontakt med). Affischering används också, liksom riktade inbjudningar till t.ex. lärare.

Föredragshållare: Många lokalförbund måste i huvudsak klara sig med lokalt förankrade föreläsare som inte tar betalt, och därför bara kostar ev. reseersättning. Man försöker för det mesta förlita sig på kulturvärlden eller universitetet, där forskningsinformation ska ingå i den

s.k. 3e uppgiften. Andra lokalförbund kan betala mer, åtminstone någon gång per år och då oftast enligt Författarförbundets rekommendationer.

Man försöker även utnyttja personliga kontakter och mer eller mindre ”officiella” personer som (bland dem som nämns är biskopar, politiker, ambassadör m.fl.)

Samarbeten: Mer omfattande fasta samarbete verkar inte förekomma, dock utbyte av information mellan lokalförbunden. För att kunna använda dyrare föreläsare har många förbund samarrangemang med andra kulturföreningar och pensionärsföreningar, muséer, lokala filmstudios, vänortsföreningar och ibland lokala kulturveckor etc., men även t.ex. Svenska kyrkan (samarbete om ett Bach-program) och Ordfront har omnämnts som samarrangörer av speciella arrangemang.

Ett framgångsrikt koncept har varit evenemang av typ paneldebatt angående lokalt aktuella ämnen som stadsplanering och med deltagande från kommun, museifolk, kulturchef etc.

Deltagare antalet på sammankomsterna rör sig oftast mellan c. 20 upp till runt 150 eller mer för speciella arrangemang med kända föredragshållare (som t.ex. Göran Rosenberg) men i snitt verkar det röra sig om c. 30-50 deltagare per sammankomst. Föredragen är öppna för alla intresserade, i några fall tar man ut en avgift av icke-medlemmar.

Lokaler: Lokalerna för sammankomsterna ses vanligen inte som ett problem. Man får utnyttja olika kulturhus, eller lokaler tillhöriga universitet, muséer, skolor, bibliotek eller kyrkor. De flesta verkar vara rimligt välutrustade.

Samkväm. Någon form av samkväm anordnas ofta efter föredragen i form av t.ex. ost och vin till självkostnadspris och är ibland enbart för medlemmarna. I ett fall inleds sammankomsterna med en lättare måltid (t.ex. landgång, soppa eller en rätt), öl/vatten samt kaffe med något till. Att föredragshållaren är med är då viktigt. I några fall har man buffé middagar några gånger per år. Andra sätt är att några från styrelsen äter en måltid med föredragshållaren innan föredraget.

Ekonomi: Lokalförbundens ekonomi kan beskrivas som att ”vi klarar oss, men måste hela tiden vara mycket noga med kostnaderna”. Lokalförbunden lever generellt under relativt knappa omständigheter, även om några kan redovisa ett större kapital, upp emot 40 000, vilket då också ger ökade möjligheter att engagera föredragshållare.

Lokalkostnaderna anges rimliga, ibland gratis, som max c. 1000 kr/kväll. I ett fall får man kostnadsfritt utnyttja en beakta och välutrustade konferenssalen i ett hotell och i gengäld beställer man en buffé i anslutning till föredragen även om det inte är ett krav.

Ungefär 1/3 av svaren rapporterar om små kommunala bidrag, oftast på ett par tusen, någon gång upp till 10 000 kronor per år. Ibland krävs då att man satsar på t.ex. ungdomar. Flera lokalförbund har sökt bidrag utan att få det. Andra som ger ekonomiskt stöd är t.ex. Sparbanken Alingsås och andra donatorer, som t.ex. sponsrar tryck. Sponsring i form av billigare hotellövernattningar nämns också, liksom gratis möteslokaler.

Annars lever lokalförbunden på medlemsavgifter och ev. entréavgifter samt sparad kapital.

Styrelsearbetet: Man rapporterar att det kan ibland vara knepigt att rekrytera styrelsemedlemmar, speciellt i positioner som kräver visst arbete. Dock rapporterar lokalförbunden att de har väl fungerande styrelser, där man ofta delar på uppgifterna. Ordföranden stannar ofta kvar 4/5 år men det finns även de som stannat på sin post i 20-30 år.

Övrigt: Ett önskemål är att få en central lista på kompetenta föredragshållare som kan medverka på samma villkor som styrelseledamöterna gör.